РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
8 У. 30302/10
04.05.2012. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Зорице Китановић и Руже Урошевић, чланова већа, са судским саветником Ксенијом Ивановић, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., Улица ... број ..., чији је пуномоћник Младен Никић, адвокат из Ваљева, Улица др Пантића 89, ради поништаја решења Министарства одбране Републике Србије, Сектора за људске ресурсе, Управе за традицију, стандард и ветеране, Фонда за социјално осигурање војних осигураника, Комисије за накнаду Уп- 2 број 23/10 НТС број 106874 од 11.11.2010. године, у предмету стамбеном, у нејавној седници већа одржаној 04.05.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства одбране Републике Србије, Сектора за људске ресурсе, Управе за традицију, стандард и ветеране, Фонда за социјално осигурање војних осигураника, Комисије за накнаду УП-2 број 23/10 НТС број 106874 од 11.11.2010. године, и предмет ВРАЋА надлежном органу на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена на решење директора Фонда за социјално осигурање војних осигураника УП-1 број 1166-2/00 од 09.07.2010 године, пензиони број 2-106874-0, којим је у ставу првом диспозитива наведено да тужиоцу престаје право на накнаду дела трошкова за становање почев од 15.11.2001. године; ставом другим диспозитива наведено да ће исплату извршити закључно са 14.11.2001. године и ставом трећим диспозитива наведено је да питање неправилно исплаћених износа накнада дела трошкова становања решиће Одељење за обрачун и исплату

пензија у посебном поступку.

У тужби поднетој Управном суду 06.12..2010. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Истиче да је стан у Задру вратио 21.10.1991.године, што произлази из потврде о предаји од 21.10.1991.године, и да није тачно да је стан у Задру уступио својој кћерки Б.Б., већ је иста заједно са својим супругом 2002.године, стан откупила од Министарства одбране Републике Хрватске. Указује да са ћерком Б.Б. не живи у заједничком домаћинству и да није држављанин Републике Хрватске, а да и сада живи у закупљеном стану, па му стога припада право на накнаду дела трошкова становања, према одредби члана 5. став 1. тачка 2. Правилника у употреби, условима и начину коришћења средстава за побољшање матријалног положаја корисника војне пензије без стана. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник Републике Србије” број 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), оценом оспореног решења, навода изнетих у тужби, одговора на тужбу и списа ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења правилно је првостепени орган решавајући по службеној дужности донео ожалбено решење, којим је одлучио да тужиоцу престане право на накнаду дела трошкова за становање почев од 15.11.2001 године, јер је његова ћерка Б.Б., дана 15.11.2001 године, утврђена за закупца стана који је тужилац напустио у Републици Хрватској, Задар, ... број ..., по тужиочевој сагласности и да је именована откупила исти стан дана 15.02.2002 године, а што се види из уговора број 33566 закљученог 07.01.2002. године, те се после тог дана тужилац као корисник пензије не може третирати као лице које нема стан, сагласно одредби члана 2. став 4. Правилника у употреби, условима и начину коришћења средстава за побољшање матријалног положаја корисника војне пензије без стана ("Службени војни лист СРЈ", број 41/99...14/10), којом је

прописано да корисник пензије нема стан ако он и његов брачни друг или малолетни члан његовог породичног домаћинства нема (по структури најмање гарсоњеру или више), усељив стан, односно кућу у својини, или откупљен стан, стан са станарским правом, односно стан који откупљује, службени стан или нужни смештај по основу закупа, и одредби члана 10. став 3. наведеног правилника, којом је прописано да је корисник накнаде дужан да Фонду одмах пријави сваку насталу промену која је од утицаја на стицање коришћење или обим тог права, а најкасније у року од 8 дана од дана настале промене.

Основано се, по оцени Управног суда, тужбом указује на незаконитост оспореног решења. Наиме, приликом доношења решења повређена су правила управног поступка од битног утицаја на решење ове управне ствари, прописане одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС” бр. 30/10), јер образложење решења не садржи утврђено чињенично стање, разлоге који су били одлучни при оцени доказа, као и правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је у диспозитиву.

Ово стога, јер су тужени и првостепени орган засновали своју одлуку на решењу Одељења за стамбене послове УП-2 број 45/2010 од 23.06.2010 године, којим је одбијен тужиочев захтев за решавање стамбеног питања и тужилац брисан са евиденције стамбених интересената Министарства одбране Републике Србије, а да притом није правилно оценио од каквог је утицаја то што је тужилац против тог решења покренуо Управни спор, те је по оцени суда оспорено решење донето уз повреду одредбе члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, јер образложење оспореног решења не упућује на решење какво је дато у диспозитиву. Ово посебно, имајући у виду да је Управни суд пресудом 16 У 24458/10 од 19.04.2012 године, уважио тужбу тужиоца и поништио решење Одељења за стамбене послове УП-2 број 45/2010 од 23.06.2010 године, па је по оцени суда, отпао правни основ за доношење оспореног решења.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је на основу члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр.111/09) донео одлуку као у диспозитиву пресуде с тим што су примедбе суда у погледу поступка изнете у овој пресуди обавезне за тужени орган у смислу одредбе члана 69. став 2. наведеног закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 04.05.2012. године, 8 У. 30302/10

Записничар
Ксенија Ивановић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ-12